

عنوان مقاله:

کیفیت تعامل اجتماع انسانی و فضای معماری نمونه موردی بافت شهر شیراز

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم اختیاری - استادیار، دانشگاه شیراز،

فرزانه گلریزخاتمی - دانشجوی کارشناسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

معماری، مکان انسان قلمداد میگردد و تلاش میکند تا ظرفیت حضور انسان را در خود تأمین نماید. با آداب سافا ممأهیا انسانانی در معماری بروز مییابد لذا سعی بسیاری از علوم معماری و شهرسازی یافتن مماهیا و مفانی انسانانی مییاشدب این پژوهش ساعی دارد مفانی نرأیروانشناسی محیط را در بافت و زندگی واقعی شهر شیراز بررسی نماید و مفانی انسانانی آن را به تصویر کشد و به نگهداری و حماظت از مفانی انسانیشکلدهنده به فضای معماری کمک کند و یاریگر پژوهشگران و معماران باشد تا امتداد معماری کهن و امروزی را به نحوی بهتر دنفال نمایندب لذا پژوهش حاضر ابتدا با مطالعات میدانی و کتابخانهای، به دستهبندی فضاها از جهت کیمیت انسانانی آنها پرداخته و سپس سعی نمود تا به قدر وسع خود، کیمیت تعامل فضا و انسان را تجزیه و تحلیل نماید پس از تجزیه و تحلیل و تعمق در این مها بدین نتیجه رسید که محتوای زندگیانسانی بر فرم و عملکرد معماری اثر نهاده و شاخصههای فضایی آن را شکل میدهدب این شاخصههای فضایی، برای یک بنا تعیین مرز و محدودهکرده و حریا مادی و معنوی آن را سامان میدهدب تعامل انسانها و داد و دهشهای افراد با ها هویت اجتماعی یک فضا را نیز فرم میدهد و بخشی از رفتار اجتماعی و خاطرهی جمعی میگردد که قلمرو فضایی را در گسترهای به نام بافت یا شهر رقا میزندب لذا یک بافت حاصل یکپارچگی حدودها یا قلمروهای زیستی است که در مسیر زندگی، نحوهی کنار ها قرار گرفتن را سامان دادهاستب

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، شیراز، هویت اجتماعی، فضای معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531555>

